

[Justitsministeren]

skal træffes ved kendelse, og kendelsen skal indeholde de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for hemmeligholdelse er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres, og rettens afgørelse om hemmeligholdelse af et vidnes identitet kan påkæres, altså en række garantier, der er med til at sikre, at der ikke sker det, som hr. Niels Helveg Petersen betegnede som justitsmord, fejlbehandling i de konkrete sager.

Jeg mener, vi har et ansvar for, at straffeloven og retsplejeloven søges ændret, når der er et samfundsbehov herfor, og det synes jeg der er for så vidt angår vold mod vidner. De oplysninger, vi har fra politiet, viser, at det i stort set alle politikredse jævnlig forekommer, at personer, som har været vidne til et strafbart forhold, er modvillige til at afgive forklaring om det, fordi de er bange for repressalier fra gerningsmandens side eller fra personer i dennes omgangskreds.

Jeg mener, at samfundet har pligt til at sikre, at de mennesker, der viser det samfundssind, som det er at afgive forklaring som vidne i en retssag, også beskyttes imod repressalier i anledning af denne forklaring. Hertil kommer, at det også er i retssystemets interesse, at vidner er villige til at afgive forklaring, og også her tror jeg, der er en sammenhæng med den beskyttelse, som samfundet yder vidnet.

Endelig må det vel også være helt uacceptabelt, hvis gerningsmænd til endog alvorlige kriminelle forhold kan unddrage sig straffølgning ved at true vidnerne til tavshed. Så den del af forslaget og den del, som der er enighed om, mener jeg vi har en fælles interesse i.

Jeg skal herudover knytte nogle enkelte kommentarer til nogle af de spørgsmål, der kom op fra ordførernes side. Fru Ebba Strange synes, at det var gået noget hurtigt med dette lovforslag. Man kan hertil sige, at det er ikke altid lige let at være minister, for enten er det for sent, eller også er det for hurtigt. Efter min opfattelse er dette forslag velovervejet og gennemarbejdet, og hertil kan man vel også sige, som andre ordførere har været inde på, at problemstillingerne i det jo ikke er ganske ukendte. Debatten om vidners beskyttelse og de oplysninger, vi har om de problemer, der kan være knyttet hertil, har jo været gennemarbejdet både i forskellige råd og nævn og samtidig og

så været en ikke uvigtig del af den almindelige debat og mediernes dækning af hele det retspolitiske område.

Hr. Kim Behnke var inde på spørgsmålet om yderligere beskyttelse af vidner i retssalene, og som sagt er det noget, jeg gerne vil vende tilbage til under de drøftelser, vi skal have.

Hr. Niels Helveg Petersen understregede, at den politimæssige beskyttelse af vidner er vigtig. Det kan jeg være ganske enig i, men det gælder også de ressourcemæssige forhold, som hr. Svend Aage Jensby var inde på.

Lad mig i den forbindelse sige, at jeg mener, at den aftale, som jo også Det Radikale Venstre har været med til at indgå om politiets forhold i de kommende tre år, er med til at sikre ordentlige ressourcemæssige forhold for dansk politi – en aftale, som vi i øvrigt er meget tilfredse med.

Både hr. Niels Helveg Petersen og andre var inde på, at forslaget måske ikke ville få den store betydning for så vidt angår de anonyme vidner. Det tror jeg. Jeg tror, at både den psykologiske effekt er vigtig, og at det konkret, ikke mindst i relation til de tilfældige vidner, der som sagt er kerneområdet, vil have en betydning, og jeg mener også, at de retsgarantier, der er bygget ind i forslaget, er med til at forhindre fejl.

Men tilbage står for mig at sige tak, fordi man har støttet væsentlige elementer i forslaget. Jeg beklager, at der ikke her tegner sig et flertal for forslaget om de anonyme vidner, men jeg mener, at vi må arbejde med spørgsmålet, og håber da også, at vi under det videre forhandlingsforløb kan udvirke noget bevægelse, men herudover betragter jeg det som sagt også som væsentligt at få gennemført de andre dele og også gerne så hurtigt som muligt.

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren gav udtryk for, at han var skuffet over Socialdemokratiet. Det er selvfølgelig trist, men det er jo ikke første gang, og det bliver næppe heller sidste gang, at ministeren vil komme i den situation.

Men når det er sagt, vil jeg da gerne erkende, at det er et meget behersket forslag. Det underer mig ikke, når ministeren siger, at det er skrevet ud fra den tanke at skabe et bredt flertal. Det kunne være gået meget videre, som der har været tanker fremme undervejs om. Men